

Posudok na diplomovú prácu Bc. Vladimíry Kadlecovej
Čas ve filmu. Komparace koncepce Jana Mukařovského a Gillesa Deleuze

Zámerom predkladanej diplomovej práce je porovnať dve rôzne koncepcie času vo filme, závislé od dvoch rôznych perspektív teoretického uvažovania: od štrukturalistického prístupu českého estetika Jana Mukařovského a od postštrukturalistického prístupu francúzskeho filozofa Gillesa Deleuze. Autorka si kladie za cieľ „objasniť, jakým spôsobom zapadajú pojetí Mukařovského a Deleuze do ostatných koncepcií pojímaní času ve filmu, jaké byly vlivy dobových koncepcií času, z jakých zdrojů oba teoretici vycházeli, a také jaké filmy se staly základními východisky pro zkoumání času ve filmu.“ (s. 5)

Diplomová práca Bc. Vladimíry Kadlecovej je rozvrhnutá do 3 kapitol ako troch rovín porovnania. Prvá kapitola zoznamuje čitateľa s rozdielnymi teoretickými východiskami a pracovným zameraním oboch komparovaných autorov. Druhá kapitola je venovaná komparácii oboch autorov z hľadiska ich prístupu k filmu. V tretej kapitole autorka predstavuje zhodnotenie a sumarizáciu oboch prechádzajúcich komparácií.

Z hľadiska miery celkovej úspešnosti projektu diplomovej práce kladne hodnotím fakt, že si autorka vybrala pre svoju komparáciu celkom atypickú kombináciu autorov, a že sa jej i napriek heterogénnosti porovnávaných koncepcií podarilo dosiahnuť celkom zrozumiteľnú a prehľadnú komparáciu, ukotvenú v historickom a teoretickom kontexte. Z tohto hľadiska je práca prínosom pre komparatistiku v oblasti filmových štúdií, a tiež pre riešenie systematických problémov estetiky filmu či filozofie médií.

Nedostatok práce by som videla v tom, že autorka nejde dostatočne hlboko v analýze koncepcií jednotlivých komparovaných autorov. Autorka sa často stáva, že sa uspokojí s vymenovaním jednotlivých aspektov autorských koncepcií, a že ich následne stavia „vedľa seba“ bez hlbšej analýzy. Dalo by sa napríklad uvažovať v širších súvislostiach o Mukařovského paradoxnej paralelnej inšpirácii štrukturalizmom i fenomenológiou, a tiež o rozdieloch medzi Mukařovského štrukturalizmom a francúzskym štrukturalizmom, na ktorý reagoval Deleuze. Tiež by bolo možné zamyslieť sa obsiahlejšie nad tým, čo z týchto posunov a reakcií vyplýva pre vzťah oboch autorov k filmu, resp. k času vo filme. Čo majú obaja autori spoločné a čo rozdielne? Nazdávam sa však, že tieto otázky si vyžadujú odpovede presahujúce rámec magisterskej diplomovej práce, preto túto pripomienku nepovažujem za veľmi závažnú.

Po formálnej stránke je predkladaná diplomová práca napísaná na dobrej úrovni. Práca je prehľadná a po formálnej stránke je bez výraznejších nedostatkov. Autorka uvádza svoje zdroje, cituje podľa noriem, jasne formuluje svoju hypotézu. Pozitívne hodnotím i to, že v práci uvádza len tie teoretické koncepcie, ktoré potrebuje k rozpracovaniu a riešeniu pozorovaných problémov. Práca si takto zachováva prehľadný, funkčný a koherentný charakter.

Diplomovú prácu Bc. Vladimíry Kadlecovej navrhujem prijať k obhajobe. Navrhujem predbežné hodnotenie známkou v rozmedzí „1“ a „2“.

Mgr. Michaela Fišerová, PhD.
EKS, FHS UK, Praha

V Prahe, dňa 12. 1. 2012